

Sixer eller 100 engelske Pund eller 100 russiske Rubler, eller hvad det nu kan være; Meningen maa vel være, at der først er blevet paa- lagt $\frac{1}{2}$ pCt og senere 1 pCt. af Obligationernes nominelle Værdi, og Udtrykket er da en uheldig Gjengivelse af den sædvanlige franske Bending: 50 cent p. 100 francs. Den franske Lov, hvortil der her er henviist, har jeg fundet i Bibliotheket, hvor vi have en fransk Lovsamling, der kan veilede os i den Retning, og et Eftersyn af den franske Lov har overbevist mig om, at denne Henvisning til franske Forhold ikke kan gjælde, saa overordentlig forskjellige ere Forholdene i det fremmede Land imod, hvad vi have herhjemme. Den franske Lov af 13de Mai 1863 er det almindelige Budget, og derpaa findes en Post, som fastsætter, at fra den 1ste Juli 1863 at regne — der er altsaa ogsaa i Frankrig en efterfølgende Beskatning, og man drager ikke den forudgaaende Tid ind under Loven — skal der lægges en Stempelafgift paa alle fremmede Papirer, les titres de rentes, emprunts et autres effets publics des gouvernements étrangers, uden Hensyn til, naar de ere blevne stiftede. Men saa give Motiverne eller Anmærkningerne til Finantsloven — som vi ville kalde dem — interessante Oplysninger om visse Forhold i Frankrig, som ere ganske anderledes end her. Her er vel Stempelovens almindelige Regel den, at Actier, Pengeeffecter og Obligationer, der udstedes af Selskaber, Creditforeninger osv., egentlig skulle være. Stempelafgift underkastede, men dette er en reen og blot Theori; thi i Praxis ere alle saadanne Instituter frie for Stempelafgift i Kraft af den Concession, de have faaet af Regjeringen, eller i Henhold til Fritagelse ved Lov, og denne Frihed vil jo fremdeles vedblive at bestaae, uansægtet af dette Udkaft. Ved nu at underkaste de fremmede Papirer en Stempelafgift, kommer man altsaa til at etablere for dem en Regel, som ikke eksisterer for vore indenlandske Papirer af samme Art. Men i Frankrig har der før den 13de Mai 1863 eksisteret en Stempelafgift for saadanne indenlandske Pengeeffecter, og den ved hiin Lov indtraadte Forandring siges udtrykkeligt at bestaae deri, at man har „udstrakt denue almindelige gjældende Regel for franske Papi-

rer til fremmede Papirer“, og dette kan jeg ikke andet end finde i sin Orden. Men der- ved kommer man ind paa noget ganske Andet, end hvad det foreliggende Forslag vil etablere; for at Forholdene skulde være lige, maatte vi begynde med at tage Afgiftsfriheden bort for vore egne Papirer; først naar de vare belagte med Stempelafgift, kunde vi beraabe os paa Frankrigs Exempel, dersom vi vilde udstrække Afgiften til fremmede Papirer. Dernæst ere de franske Forhold ogsaa forskjellige fra vore — det berørte ogsaa den ærede foregaaende Taler noget i Forbigaaende — deri, at der i Frankrig eksisterer en bestemt Regel, hvorefter alle saadanne Papirer kunne rammes. Der staaer saaledes i Motiverne til den franske Lov, at Regjeringen udstrækker til fremmede Papirer og Effecter den samme „Beskyttelse“ og Lovgivning, som gjælder for de indre, og der er navnlig henviist til den officielle „Coursnotering paa Børsen“. Det er bekjendt, at i Frankrig ere forskjellige Forhold mere berørte af Regjeringen og mere underkastede dens Magt og Myndighed end heldigvis her, og saaledes synes ogsaa den officielle Coursnotering paa Børsen at være en Slags Prøvesteen for, hvilke fremmede Papirer der admitteres af den franske Stat; saa at der har man noget Bestemt at holde sig til. Coursnoteringen her paa Børsen stæer derimod, da vi ikke saaledes ere underkastede Statens Control, saa at sige, ved Børsens egen Selvbestemmelse, saa at man altsaa ogsaa i denne Henseende vilde mangle den Veiledning, man har i Frankrig. I England og Frankrig er der saaledes ikke noget Forhold, hvortil man kan henpege til Forsvar for den foreliggende Lov. Hvad nu Nederlandene angaaer, som ogsaa findes omtalte i Motiverne, da ere de der paaberaabte Forhold af en høist forskjellig Bestaafenhed, idet der der betales Stempelafgift for Obligationer, hørende til Laan, der af fremmede Regjeringer affluttet i bemeldte Stat. Ogsaa det kan jeg finde er en meget rimelig Bestemmelse, som vel endda formodentlig hænger sammen med andre Træk af den mig ubekjendte nederlandsk Lovgivning. Lovudkastets Motiver, som have søgt at samle Alt, hvad der kunde tale til Forsvar for Lovforslaget, udtrykke sig saa tvivls-